

קונטרס

הנצחון שלנו

יגלה מי הוא המנצח בעולם, ולמי שיק לומר
שהוא המנצח האמתי, ובידי מי תלוי הנצחון,
ומה באמת נקרא נצחון בזה העולם העובר.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תוכב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, אֲשֶׁר עָקַר הַנִּצְחוֹן
בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק אֲמוּנָה, פְּשָׁאָדֵם
מְכַנִּים עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה,
וּמֵאַמִּין בּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת
וְהַשְּׂפִלוֹת שֶׁל הַבַּל, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְנַצֵּחַ
אֶת כָּל אוֹיְבָיו וְכָל הַקָּמִים עָלָיו. וְאָמַר
בְּשֵׁם הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ,
שֶׁסֶגְלָה לְנִצְחַת אֶת הַרְשָׁעִים לֹא לְהִתְפַּחֵד
מֵהֶם, וַיִּהְיֶה חֲזַק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבַּרֵךְ.

(אמרי מוהר"ש, חלק ב', סימן תקצד)

קונטרס

הנצחון שלנו

א.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה לנצח בזה העולם, עליך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם באמונה פשוטה בו יתברך, כי אתה צריך לדעת, אשר העולם הזה מקשר ומחבר אל העולם הבא, אין דבר כזה שיהיו נפרדים הארץ מהשמים או השמים מהארץ, כי כתוב: "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ", שזה סוד עולם הבא הנקרא 'שמים' ועולם הזה הנקרא 'ארץ', וצריכים תמיד לזכור, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וכפי שאדם מכניס בעצמו ידיעות אלו אשר הכל

לכל אלקות גמור הוא, ומחבר ומקשר את כל מה שעובר עליו אליו יתברך, על-ידי-זה הוא מקשר את העולם הזה בעולם הבא, ואז מאירים לו אורות צחצחות, אורות נפלאים, וזוכה לנצח בכל מלחמתו; כי באמת עקר הנצחון של האדם תלוי רק בלבו, אם יש לו לב בוער, לב אמיץ וחזק, להוציא מהכח אל הפעל נקדתו, אז לא יעזר לשום מונע ומעכב שיוכל לעכב אותו, ולמנע ממנו את רצונו וכסופו, כי עקר גבורת הגבור הוא בלבו, כי מי שלבו חזק כלב האריה, אינו מפחד ואינו מתירא משום ברִיה שבעולם, ורץ בתוך קשרי המלחמה ומצליח את דרכו, לא-כן מי שיש לו לב חלש וספקות ומרירות וחלישות הדעת ועקמומיות הלב ולבו סתרות, ומלא קשיות וספקות עליו יתברך ונתקרה לבו, אז הוא מנצח, שנצחו אותו, ונופל נפילה אחר נפילה, והוא מלא כשלונות; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה לנצח במלחמה בזה העולם בין בגשמי — ששום ברִיה שבעולם לא תוכל לה, ובין ברוחני — שתמיד תחזר אליו יתברך, עקר העצה הוא האמונה הקדושה בו יתברך, שתאמין בתמימות ופשיטות בו יתברך, שהוא מחיה ומתיה ומקיים את

כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם
 עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ועולם הזה
 מקשר אל עולם הבא, ואין שום פרוד כלל, ואף
 שנדמה לה כאלו העולם מתנהג על-פי דרך הטבע
 וכל דאליים גבר, וכל מי שעובד יש לו יותר,
 תלעג להם, ואל תהיה מנצח, שאז תהיה מלא
 בשלונות, ויהיו לה הרבה אכזבות בחיים, אלא
 ברח לה אליו יתברך, ותקשר את העולם הזה אל
 העולם הבא, ותדע אשר בידו יתברך תלוי הכל, כי
 בלי הקדוש-ברוך-הוא אין כלום, ואף שאני יודע
 שבשביל הבחירה והנפיון יש מלחמה עצומה,
 שהקלפות והסטרא אחרא מתלבשים עצמם בבני-
 אדם מינים וכופרים, זדים ואפיקורסים,
 שמכחישים לגמרי את מציאותו יתברך, רחמנא
 לישזכן, ורואים את הרשעים האלו שיש להם
 הצלחה, כל זה הבל ורעות רוח, והכל בשביל
 הבחירה והנפיון, לראות אל מי תברח בעת הצרה
 המרה הזאת, בשעה שרואים שאלו הרשעים
 עושים חיל, שעוברים על רצונו יתברך, ומתרפים
 ומגדפים כלפי מעלה, ועוד יש להם הצלחה. עליך
 לדעת, אהובי, בני היקר, כי הכל הבל ורעות רוח,
 אם תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע אשר

הוא יתברך מתחבא בכל פרט ופרט מפרטי הבריאה — דומם, צומח, חי, מדבר, ואפלו בתוך אלו הרשעים, גם שם הקדוש-ברוך-הוא נמצא, ומבלעדיו אין שום נמצא, בידיעות אלו תהיה המנצח, והנצחון יהיה שלך, ותצליח בחייה. בלבד, אהובי, בני היקר, שתהיה חזק ואמיץ בזה, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי כמו במלחמה גשמית, רואים שמי שחוגר מתניו, ומתאזר עם לב אריה, ואינו מתפחד משום בריה שבעולם, אלא רץ אל תוך קשרי המלחמה, ואינו מביט על כל היריות והחצים שיורים בו כל מיני חצים של ארס, שבכל רגע ודקה הוא יכול להקרג, והוא אינו מסתפל על כל זה, אלא רץ בתוך האש, בתוך קשרי המלחמה עם לב חזק ואמיץ, ואז האויב רואה שבא כח עצום כזה שאינו מפחד מאף אחד, אזי לבו גמס לגמרי, וחוזר אחורנית והוא מנצח ומצליח. כמו-כן ויותר מזה ברוחניות, כשבר ישראל מקים את מצוותיו יתברך, ולומד את תורתו הקדושה, ומקים את רצונו יתברך בריש גלי, ואינו מתבייש מהמינים והכופרים והזדים והאפיקורסים, אלא מצחו חזק נגד מצחם השמא, ואינו מתבייש לילך בריש גלי עם זקן ועם

פאות, ואוכל רק פֶּשֶׁר, ושומר שבת ומלבש עם ציצית, ומחנך את בניו ובנותיו על-פי התורה הקדושה, ואינו מתפחד מאלו הרשעים כלל, אדרבה יש לו גאות דקדושה "הגאונה והגדלה לחי עולמים", ומחנך את בניו ובנותיו בדרך זו, הוא המנצח תמיד; ועל-כן עליך לדעת, אהובי, בני היקר, אם תחנך את עצמך ואת בני ביתך בניך ובנותיך בדרכי האמונה הפשוטה, ותקימו את מצוותיו ותברך בריש גלי, אז הנצחון הוא שלנו, שנצחנו את הסטרא אחרא, המינים והזדים, הכופרים והאפיקורסים; אשרי מי שמכניס דברינו אלו היטב בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

ב.

עליך לדעת, אהובי, בני היקר, כי כל זמן שאדם חי בזה העולם, יש עליו מלחמות גדולות בגשמיות וברוחניות, מלחמת היצר ומלחמת הקלפות והסטרא אחרא, פי באמת תכלית בריאת האדם בזה העולם הוא להפיר את הקדוש-ברוך-הוא, כי רק בשביל זה נברא האדם, שיזכה להפיר את הקדוש-ברוך-הוא בכל פרט ופרט מפּרטי

הבריאה, וזה עקר קבלת התורה — לקיים את רצונו יתברך, כי התורה הקדושה היא חכמתו יתברך, המלבשת בדומם, צומח, חי, מדבר, ולכן יש הלכות ששיכות לדומם, ויש הלכות ששיכות לצומח, ויש הלכות ששיכות לחי, ויש הלכות ששיכות למדבר והכל כדי לקשר את גשמיות וחקריות העולם הזה — דומם, צומח, חי, מדבר אל התורה הקדושה, והתורה הקדושה היא חכמתו ושכלו יתברך, וכשאדם מקיים את רצונו יתברך בקיום מצוותיו ובלמוד תורתו הקדושה המלבשת בתוך גשמיות העולם הזה, על-ידי זה מהפך את הגשמיות לרוחניות והרוחניות והגשמיות נעשות הכל אחד, ובאמת בזה יש מלחמה גדולה מאד, כי הקלפות והסטרא אחרא מעלימים ומסתירים ומכסים את אמתת מציאותו יתברך, ורוצים לנתק את העולם מהקדוש-ברוך-הוא, עד שנדמה כאלו דומם, צומח, חי, מדבר, הם נפרדים לגמרי ממנו יתברך, שמשם באים כל הפירות והאפיקורסות של הכופרים והמינים, הזדים והאפיקורסים, ולכן עקר הנצחון לנצח אותם הוא רק על-ידי למוד התורה הקדושה, כי אמר הקדוש-ברוך-הוא: בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין כנגדה (קדושין

ל:) אָנִי הוּא שְׁבָרְאֲתִי אֶת הַיֵּצֵר הָרַע בְּשִׁבִיל
הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, כְּדֵי שְׂיִסִּיתוּ אֶתְכֶם לְנִתְקֹת אֶת
הָעוֹלָם הַזֶּה מֵעוֹלָם הַבָּא, וַיִּחְשְׁבוּ כְּאִלוּ יֵשׁ פֹּה
אֵיזָה פְּרוּד שֶׁנִּפְרַד דּוֹמָם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, מְמַנּוּ
יְתִבְרֵךְ, אֲבָל בְּזֵה שְׂאֲתֶם תִּלְמְדוּ אֶת הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, תִּבְטְלוּ אֶת הַכְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת לְגַמְרֵי;
וְעַל-כֵּן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֵּקָר, אִם אַתֶּה רוֹצֵה לְנִצְחַת
בְּמִלְחָמָה מִלְחָמַת הַיֵּצֵר, שְׂיֵשׁ עֲלֶיךָ, וּבּוֹעֵרוֹת בְּךָ
הַתְּאוֹוֹת וְהַמְּדוּת הָרַעוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ — כַּעַס
וְרִצְיֹחָה וְאֶכְזָרִיּוֹת נֶגֶד זוּלָתְךָ, וּבּוֹעֵרִים בְּךָ הַדְּמִים
אֶל כָּל הַתּוֹעֵבוֹת רָעוֹת: נֶאֱוָף, שְׂקוּץ, תַּעוּב וְזֵהוּם,
וְאַתֶּה מִתְּאַוֶּה אֶל כָּל מִינֵי הַבֵּל וְרַעוֹת רוּחַ, וְכִמְעַט
שְׂתִהְיֶה מְנַצֵּחַ, חַס וְשָׁלוֹם, עַקֵּר הָעֵצָה לְהַנְּצִיחוֹן
הוּא רַק עַל-יְדֵי הַתְּמִדָּה רַבָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה מְשַׁבֵּרַת אֶת הָרוּחַ שְׁטוֹת
שֶׁנִּדְבְּקָה בְּהָאָדָם, וְהַתּוֹרָה מְקַדְּשֶׁת וּמְזַכֶּכֶת אוֹתוֹ
וּמְעַלָּה אוֹתוֹ לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה; וְעַל-כֵּן רָאֵה, אֶהוּבִי,
בְּנֵי הַיֵּקָר, אִם אַתֶּה רוֹצֵה לְנִצְחַת בְּמִלְחָמָה מִלְחָמַת
הַיֵּצֵר בְּרוּחָנִיּוֹת, תִּחְזֹר עַל לִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֲכָמְתוֹ יְתִבְרֵךְ וּמִי שֶׁנִּכְנַס
בְּתוֹךְ חֲכָמְתוֹ יְתִבְרֵךְ עַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מְעַלָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה

אליו יתברך, ולכן אלו התלמידי חכמים שלומדים את התורה הקדושה, הם מקשרים את העולם הבא לעולם הזה ועולם הזה לעולם הבא, ונעשה יחוד השלם, ואין שום פגע ונגע רע יכול לשלט בהם, כמו־כן מצליחים לנצח גם בגשמיות, כי מי שמרבה בלמוד התורה הקדושה, אין אויביו שולטים בו, כי התורה הקדושה היא חכמתו יתברך המקשרת את העולם הזה לעולם הבא ועולם הבא לעולם הזה, ותכף־ומיד כשאדם מחדיר בעצמו למוד התורה הקדושה חכמות אלקות, על־ידי־זה מתבטלים כל שונאיו, ונופלים תחת רגליו, ואין להם שום שליטה עליו כלל; ועל־כן ראה, אהובי, בני היקר, מה לפניה, הדבק את עצמך בלמוד התורה הקדושה, ותבחר רק בתורה הקדושה, שתתמיד בהתמדה רבה ללמד את התורה הקדושה, ועל־ידי־זה יאיר עליך אורו יתברך באורות צחצחות, אורות עליונים, עד שיתבטלו ממך כל השונאים, ותראה בהם מה שהם רצו לראות בך, ואף שבתחלה יהיה לך קשה מאד לשבת על מקום אחד וללמד תורה, כי התורה בתחלה מרה כלענה, מחמת רב עוונותיה המרבים שחטאת עוית ופשעת נגדו יתברך, ובפרט אם

פגמת בפגם הברית בהוצאת זרע לבטלה, ונכשלת במאכלות אסורים ובחלול שבת, רחמנא לישזבן, שאז על-ידי-זה נכבה מִמֶּךָ האור לגמרי, ונעלמו ונסתרו מִמֶּךָ האורות האלו, ובשעה שאַתָּה רוֹצֵה ללמד תורה, מֵר ומרור לך מאד, כמו החולה שִׁמְרָגִיש בְּכָל מִינֵי נְעִימוֹת — מְרִירוֹת, כִּי הוּא לֹא יָכוֹל לִסְבֹּל אוֹר וְחֻכְמָה, כִּי הָעוֹר זֶה שֶׁנִּתְעוֹר מִלְרְאוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, רוֹאֶה רַק שְׁחוֹר, וְהַחוֹלָה טוֹעֵם מִכָּל דְּבַר רַק טַעַם עֶפֶר וּמְרִירוֹת, וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתְּהִיָּה עֵקֶשׁן גְּדוֹל לְשִׁבְתָּ עַל מְקוֹם אֶחָד, וְלִלְמַד וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, בְּעֵקֶשׁנוֹת גְּדוֹלָה, אִז תִּזְכֶּה לְנִצְחָן כִּי הַנְּצִחוֹן הוּא דִּיקָא רַק עַל-יְדֵי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִם תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמָדָה וּבְשִׁקִּידָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד, וְאִף שִׁיְהִיָּה לְךָ בְּהַתְחִלָּה דְּבַר זֶה מֵר כְּלַעֲנָה, עִם כָּל זֹאת לֹא תִסְתַּכֵּל עַל דְּבַר זֶה כָּלֵל, אִז דִּיקָא יִתְהַפֵּךְ טַבְעֶךָ לְטַבַּע הַתּוֹרָה, וְתִרְגִּישׁ אֶת הַנְּעִימוֹת וְהַמְתִּיקוֹת שֶׁבְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיֵאִירוּ עֵינֶיךָ לְרְאוֹת בְּאוֹר הַשְּׂכִינָה, וְתִנְצַח תָּמִיד. וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲהוּבֵי, בְּנֵי הַיֶּקָר מִי שֶׁמִּתְמִיד בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אִז הַנְּצִחוֹן שְׁלוֹ, כִּי כָּל אֱלוֹ

שזוכים ללמד את התורה הקדושה, הם המנצחים תמיד; אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, אלא בורח תמיד אל התורה הקדושה, והתורה תאיר את נפשו, ויהיה נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ויקשר את העולם הזה בעולם הבא ועולם הבא בעולם הזה, וירגיש רק טוב ונעימות בחייו.

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה לנצח בזה העולם, והנצחון יהיה תמיד שלך, הוא רק על-ידי שתשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, ותקיים את מצוותיו יתברך. פי באמת החיים של האדם בזה העולם כל-כך קצרים, והנה הוא כאן ועוד מעט יוצא מפה, ואל תחשב אחרת פרגע, כאלו באת לחיות פה לנצח, לא, לא, אהובי, בני היקר, עוד מעט זמן קצר אתה יוצא מזה העולם, פי הקדוש-ברוך-הוא השאיל בדרך השאלה את נשמתנו אל תוך גופנו החמרי והגשמי, ובכל רגע ורגע הוא מוכן להחזיר ולקחת את ההשאלה אשר השאיל בתוך הגוף, שהיא נשמתנו החצובה מתחת כסא הכבוד; לזאת תהיה מודע, אהובי, בני היקר,

כי בכל רגע ורגע אתה יכול לצאת מזה העולם,
 ואם תקח את זה בחשבון, אז כל החיים שלך
 ישתנו לגמרי, תתחיל לחשב אחרת, אשר כדאי
 לברח כבר עכשו אליו יתברך, ותהיה רגיל לדבר
 עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל
 אביו בשפת האם שלך, ותשיח ותספר את כל מה
 שמעיק לך, ותהיה עקשן גדול על זה, ואף
 שבתחלה מאד מאד יהיה קשה לך דבר זה, כי
 תחשב שאתה מדבר אל הקיר, ואף אחד לא שומע
 אותך, אבל באמת לא-כן הוא, כי הכל לכל אין
 סוף ברוך הוא, והוא יתברך מתייה ומתנה ומקיים
 את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם
 עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכפי שאדם
 מתדיר בעצמו האמונה הפשוטה הזו, אז הוא
 מנצח במלחמה. ובאמת אין עוד נצחון בחיים כמו
 מי שנתגלה לו, אשר הנשמה שלו היא רק בתור
 שאילה, ולא באה לזה העולם לחיות חיי נצח, חיי
 עולמים, כי אין דבר כזה, כל רגע ורגע אתה יכול
 לצאת מזה העולם ולהחזיר את השאילה שהיא
 הנשמה, ואם תתדיר בעצמך ידיעות אלו, אז
 הנצחון שלך, כי בזה שאדם יודע אשר בכל רגע
 ורגע הוא צריך לצאת מזה העולם, זה הנצחון

שלו, ודיקא על-ידי-זה יצליח בחייו, כי עקר
 הכשלות של האדם הוא כשחושב שהוא ימלך פה
 לנצח, והוא יהיה בעל-הבית והוא יהיה השליט
 והרודן על זולתו, ולבסוף מפילים אותו, אז יש לו
 אכזבות בחיים, לא-כן אם האדם מוסר את עצמו
 לגמרי אליו יתברך, ויודע אשר בכל רגע ורגע
 יכולים לקרא אותו למעלה בחזרה, אז הוא אינו
 משתדל לשלט על זולתו, ואינו נעשה רודן על
 שום ברֵיה, ואזי לא יכולים להפיל אותו, ואין לו
 שום אכזבות בחיים, כי הוא מתענג בנעם זיו
 שכינת עזו יתברך; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר,
 אם אתה רוצה שהנצחון יהיה שלך, תחדיר בעצמך
 ידיעות אלו, אשר נשמתך נמצאת בגופך הגשמי
 והחמרי רק בדרך שאילה, ותרגיל את עצמך לדבר
 עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל
 אביו, ותספר לו יתברך את כל מה שעובר עליך
 ברוחניות ובגשמיות, ותשתף את הקדוש-ברוך-
 הוא בכל צרותיך ובכל מרהותך ובכל יסוריך,
 ועל-ידי-זה תראה איך שיתרחב לך, והנצחון יהיה
 שלך תמיד. ולכן ראה אהובי, בני היקר, להתחזק
 בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדל להחדיר
 בעצמך ידיעות אלו אשר בכל רגע ורגע אתה מוכן

לצאת מזה העולם, וזה יתן לך כח הדחיפה לחזור
בתשובה שלמה אליו יתברך, ותבא ותתחנן אליו
יתברך שיחוס וירחם עליך ויוציאך מהגלות המרה
הזו שנפלת אליה, ותטהר את נשמתך מהתאוות
והמדות הרעות שנדבקו בך, ועל-ידי-זה תמשיך
עליך ערבות זיו ידידות שכינת עזו יתברך.

ד.

ראה, אהובי, בני היקר! לא להשבר משום
דבר שבעולם, ואף שעוברות עליך בכל יום קטנות
וירידות וחלישות הדעת, ויש לך אכזבות בתייך,
תדע שכל זה מחמת שנפרדת ממנו יתברך, כי אם
היית דבוק בתי החיים בו יתברך, ותמיד היית
מקשר את העולם הבא בעולם הזה, אז היית מנצח
תמיד, כי עקר הנצחון שלנו תלוי רק על-ידי
שאנחנו מדביקים את העולם הזה בעולם הבא
ועולם הבא בעולם הזה ואיננו מפרידים כלל בין
העולם הזה לעולם הבא, שאז מתבטלים כל
המניעות והיסורים והצרות והמונעים והחולקים
והשונאים שלנו לגמרי, כי תכף-ומיד כשאדם
מחדיר בעצמו אשר אין בלעדיו יתברך כלל, אז

נתבטלים כל המונעים והשונאים לגמרי, וכל זמן
 שיש לאדם מונעים ושונאים מעיקים ומצערים
 אותו ומחרפים ומכזים אותו בחרופין וגדופין, זה
 סימן שעדין שלא ברח אליו יתברך, ועדין אינו
 מקים את מצוותיו יתברך כמו שצריך, ועדין אינו
 עוסק בתורה הקדושה; כי ברגע שאדם מחדיר
 בעצמו ידיעות אלו, אשר אין בלעדיו יתברך כלל,
 והכל לכל אלקות גמור הוא, ומקים את מצוותיו
 יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, ומתמיד
 בלמוד התורה הקדושה, ועוסק הרבה בשיחה
 ותפלה בינו לבין קונו, ושופך נפשו אליו יתברך,
 על-ידי-זה מתבטל הרע לגמרי ממנו, וכל
 השונאים והמצערים המעיקים לו — מתבטלים
 לגמרי; ולכן ראה, אהובי, בני הקר, לא להיות
 בטלן, אלא תקח את עצמך בידיך, ותשוב בתשובה
 שלמה אליו יתברך, ותפתח את פיה לדבר אליו
 יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ותצעק ותתחנן
 אליו יתברך שיחוס וירחם עליך, שיפתח לך שערי
 הרחמים, שערי הרצון, שערי השמחה שערי
 התורה ושערי סיעתא דשמיא, ועל-ידי-זה תצליח
 דרכך תמיד. ואם תעשה זאת לא תתחרט — לא
 בעולם הזה ולא בעולם הבא, ותהיה תמיד המנצח,

וְאִם אֶחָד לֹא יוּכַל לַעֲמֹד בְּדַרְכָּךְ; אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁמְכַנִּים דְּבוּרִים אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ, שָׂאז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

ה.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, שְׂבֹזָה הָעוֹלָם
מִי שְׂרוּצָה לְנִצָּחַת, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֶקֶשׁן גְּדוֹל,
וְעֶקֶר הָעֶקֶשׁנוֹת הוּא לֹא לַעֲזוֹב אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוּם
פְּנִים וְאִפֵּן מִכָּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, וְאִפְלוֹ שְׂסוּבֵל
צָרוֹת וְיִסּוּרִים מְרוּרִים, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְהַחֲזִיק
מֵעֲמֹד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוֹלָם, אֲדַרְבָּה
בְּשַׁעַה שְׂעוֹבֶרֶת עָלֶיךָ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְאַתָּה מְרַגֵּישׁ
שְׂאַתָּה מִתְפּוֹצֵץ מְרַב יִסּוּרִים, אֵל תִּגְבִּיֵה יָדַיִם וְאֵל
תִּתְיַאֲשׁ וְאֵל תִּעֲזוֹב אֶת עֲצָמְךָ, אֵלָּא דִּיקָא אֲזוּ בְּרַח
לָךְ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁתַּף אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּצַעֲרֶךָ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת סג.): 'כָּל
הַמִּשְׁתַּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעֲרוֹ כּוֹפֵלִין לוֹ פְּרִנְסָתוֹ'; כִּי
בְּזָה שְׂתַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֵלְקוֹת גְּמוּר הוּא,
וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִתְיָה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת

חיות אלקותו יתברך, והפרנסה באה רק מידו יתברך, אז לא תכניע את עצמך לאף אחד, אלא תהיה עקשן גדול על כל מה שעובר עליך, ותתאזר בעקשנות הכי גדולה לא להניח את מקצת מקומך איפה שאתה נמצא, ובכל פעם שתחיל התחלה חדשה, ותאמר לעצמך: "איני מכניע את עצמי לאף אחד, כי אני מאמין בו יתברך שבודאי לא יעזב אותי". ובלבד אהובי, בני היקר שיהיה בלב אמת ובלב נכון, ואל תטעה את עצמך כלל, כי אם אתה מטעה את עצמך, אין לך אמלל יותר גדול ממך, ומה נקרא שמטעה את עצמו? בזה שנכנסים בו קרירות וספקות ומתרושל, זה כבר כשלוך בחיים, כי אי אפשר לעבר את זה העולם אלא על ידי תקף העקשנות, לא לעזב את עצמו בשום פנים ואפן. ומכל מה שעובר עליך, ראוי לך לברח אליו יתברך, ותספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות, ותבקש ותתחנן ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך ושייתן לך פרנסה בשפע, כי בשביל זה הקדוש-ברוך-הוא מונע ממך פרנסתך, כי הוא רוצה לשמע את קולך, ורוצה שאתה תבקש ממנו בכל יום ויום פרנסתך; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר להיות עקשן גדול לא לעזב

את עצמך, ותבא בכל יום ויום אליו יתברך, ותבקש ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך, וירחיב לך בפרנסתך, ותהיה עקשן גדול בתפלה ותחנונים בלשון שאתה רגיל בה, ותבקש ממנו מחילה סליחה וכפרה, ואם תוכל לילך על קברי צדיקים ולשפך שם את נפשך בתמימות ובפשיטות פאשר הבן מדבר אל אביו, אז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי באמת חכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה, פרשה כ', סימן כב): 'הקיש גאלה לפרנסה ופרנסה לגאלה, מה גאלה פלאים אף פרנסה פלאים, מה פרנסה בכל יום, אף גאלה בכל יום, וגדולה מן הגאלה, שהגאלה על-ידי מלאך ופרנסה על-ידי הקדוש-ברוך-הוא'; עמד וראה והשתומם, אהובי, בני היקר, איך שהקדוש-ברוך-הוא בעצמו זן ומפרנס את כל הבריאה בכל יום ויום, וזו גאלתו של אדם שזוכה שנתרחב לו, ומה שרואים כל-כף הרבה אנשים בצרות ויסורים, ומסתובבים מאכזבים ושבורים מלאי כשלונות בתייהם, וחסרה להם פרנסה, והם סובלים צרות ועניות דחקות וחלישות הדעת, הכל בא מפני שהניחו את מקומם ולא ברחו אליו יתברך, כי בו ברגע שאדם הוא עקשן גדול ואינו

עוזב את מקומו, רק בורח אליו יתברך, על-ידי-זה
 הנצחון בידו. ולכן ראה אהובי, בני היקר להתחזק
 בכל מיני אפנים שבעולם, לבקש ולהתחנן על
 נפשך בכל יום ויום, ואל תעזב את מקומך, ובכל
 צרה וצרה שעוברת עליך, תכניס את הקדוש-
 ברוך-הוא לתוכה, ותדע שבלי הקדוש-ברוך-הוא
 אי אפשר להיות ואי אפשר להתקיים, תשתדל
 להחזיק מעמד, ורק תדבר עמו יתברך, ועל-ידי-זה
 תצליח תמיד, ותנצח במלחמה הארכה, כי הנצחון
 שלנו הוא רק על-ידי עקשנות גדולה, כי עם
 ישראל נקראים "עם קשה ערף", שאינם מניחים
 את עצמם בשום פנים ואפן, וכל מה שרק עובר
 עליהם הם מתעקשים בעקשנות גדולה, ודיקא
 על-ידי-זה הם מצליחים; ולכן ראה, אהובי, בני
 היקר, להיות עקשן גדול בתפלה, ואז תראה איך
 שהקדוש-ברוך-הוא יתן לך די מחסורך מה שאתה
 צריך בכל יום ויום, וישפיע עליך שפע ברכה
 והצלחה, רק שלא תיאש עצמך כלל, ותהיה עקשן
 בתפלה, ואז הנצחון בידך.

עליך לדעת, אהובי, בני היקר, כי אש התאוות
 והמדות הרעות בוערת באדם תמיד, ולולא
 שהאדם מכבה אותה על-ידי התורה וקיום
 המצוות, הִיָּה יכול להשרף לגמרי, מרב תבערת
 היצר שבווערת בו, ומחליש את דעתו ומפילו
 לנוקבא דתהומא רבא; ולכן ראה אהובי, בני
 היקר, להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותחדיר
 בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, אשר זה חיות
 הנפש וכח להיצר טוב להאיר נפשך בהארת אין
 סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה תכבה את אש היצר
 הרע הבורע ושורף בך אל תאוות והבלי העולם
 הזה, להכשל בכפירות ואפיקורסות ובשקוץ, תעוב
 וזהום, אשר נתפשט עכשו מאד בעולם; ולכן
 ראה, אהובי, בני היקר, להתאזר בעקשנות גדולה,
 ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, אלא
 תמסר את נפשך בעבורו יתברך, ואז דיקא תראה
 איך שהנצחון בידיך, כי הריב הזה בין היצר טוב
 ובין היצר הרע שיך אצל כל אדם ובכל מעמד
 ומצב ובכל מדרגה ומדרגה מהצדיקים הגבוהים
 במעלה נוראה ונפלאה מאד, עד הרשע הכי גמור,

וְכַל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ יֵצֵר טוֹב מִשְׁלוֹ וַיֵּצֵר הָרַע
 מִשְׁלוֹ כְּפִי בְּחִינָתוֹ, בְּוִדְאֵי אֵינּוּ דוֹמָה הַיֵּצֵר הָרַע
 הָעֵב וְהַגַּס וְהַחֲמָרֵי שֶׁל הָרָשָׁעִים שְׂבָהֵם בּוֹעֵרֵת
 תְּאֵוֹת נְאוּף פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לַעֲבֹר עַל כָּל עֲבֵרוֹת
 בַּתּוֹרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְפֹּר בְּכָל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן,
 לְהַיֵּצֵר הָרַע שֶׁל הַצְּדִיקִים, שֶׁהוּא גְבוּרוֹת וְהַקְּפֹדוֹת,
 עַד שֶׁיִּכּוֹלִים לִפְלֹ בְכַעַס. וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל מִהַיֵּצֵר
 הָרַע הַזֶּה, אֲלֵא עַל-יְדֵי רַבּוּי לְמוֹד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, הֵן גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים הַדְּבֻקִים בּוֹ
 יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַדְּבֻקוֹת, וּמִיְחָדִים יְחֻדִים, צְרִיכִים
 לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה שׁוֹבֵרֵת וּמְכַנִּיעָה אֶת הַיֵּצֵר
 הָרַע, שֶׁהוּא הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִים הַקָּשִׁים מֵהֶם,
 וּמִמְשִׁיכָה לָהֶם חַיִּים וְאוֹרָךְ יָמִים רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהֶאֱרָה וּבְזִיו קֹדֶשׁ, וְהֵן הָרָשָׁעִים
 כְּאֲשֶׁר בּוֹרְחִים אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תַּחֲזִיר אוֹתָם לְמוֹטָב, וְתִקְרַר מֵהֶם
 אֶת יֵצֶרם הָעֵב וְהַגַּס, וַיִּזְכּוּ לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה;
 וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד,
 וְשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִדַּע כִּי
 הַנְּצִחֹן שְׁלָנוּ זֶה רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַפְלָה
 וּבְקִשָּׁה, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשָׁנוּ לְלַמַּד תּוֹרָה

בתמימות ובכשיטות גדולה, ודיקא על-ידי-זה
 מנצחים במלחמה, אשרי מי שאינו מטעה את
 עצמו בזה העולם כלל.

ז.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה
 לנצח בזה העולם, אסור לך להסתפל על שום
 בריה שבעולם, כי עקר הכשלון בזה העולם הוא
 רק כשאדם מסתפל על השני, ומבלבל את עצמו
 מה שאני יאמר ומה שאני עושה, וזה מוריד אותו
 ממדרגותיו, כי באמת מי שזוכה לדבק את עצמו
 באין סוף ברוך הוא, ולא אכפת לו מאף אחד
 בעולם, אלא מתמיד בלמוד התורה הקדושה,
 ומתעקש מאד מאד בלמוד התורה, הוא ינצח
 במלחמה, ובו ברגע שיבלבל את עצמו, ויתחיל
 להסתפל מה שאחרים אומרים עליו, או מה
 שאחרים מגיבים עליו, או מה שאחרים חושבים
 עליו, כבר יהיו לו אכזבות וכשלונות בחיים;
 ועל-כן אם אתה רוצה לנצח בחייה, אף פעם אל
 תתיחס למה שאחרים אומרים, אתה תהיה מתמיד
 גדול בלמוד התורה הקדושה וקיום מצוותיו

יתברך, ותגלה ותפרסם את האמונה הקדושה לכל עם ישראל ואל תסתכל ואל תתבלבל משום ברִיה שבעולם, ואפלו בגשמיות אי אפשר לנצח במלחמה, אלא בפשהולכים בצורה כזו, שלא מתיחסים אל אף אחד, הוא עושה מה שטוב בשבילו; כי באמת עליך לדעת, שאף אחד לא ירחם עליך, ואם אתה לא תרחם עליך, אף אחד בעולם לא יהיה אכפת לו ממך, ועל-כן אם אתה רוצה שתהיה לך פרנסה בשפע, ואם אתה רוצה להצליח בחיך, אל תתיחס למה שאחרים מותחים בקרת עליך, ולמה שאחרים מדברים עליך, ומה שאחרים חושבים עליך, מה אכפת לך מה שאחרים מדברים וחושבים ואומרים מאחורי גבך, אתה צריך להוציא מהכח אל הפעל נקדתך, ואם תלך בצורה כזו, אז תדע שהנצחון שלך, ותצליח בין בגשמי ובין ברוחני. אבל אתה צריך להכניס דבר זה היטב היטב במח מחשבתך, כי ברגע שרק תתחיל לחשב מאחרים ולהסתכל מאחרים, זה כבר תחילת הכשלון בחיים, ולהפוך כשאדם בורח רק אליו יתברך, ולא אכפת לו משום ברִיה שבעולם, ויודע שהוא צריך להיות איש כשר, יעבר עלי מה, בלמוד התורה הקדושה לקיים את מצוותיו יתברך.

הנצחון שלנו רכה

ואפלו בגשמיות יצליח שתהיה לו פרנסה, כי הוא לא מסתכל על אף אחד, אז הוא מוציא מהכח אל הפעל, ואז הוא מנצח תמיד; ועל-כן ראה מה לפניה, אהובי, בני היקר, ואז דיקא תנצח במלחמה.

ח.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, מה נקרא נצחון בזה העולם, כשזוכים לנצח את עצמו, הינו טבע של האדם הוא להיות כעסן גדול, ועל כל דבר קטן הוא מכרח להתעצבן ולהיות ככעס, וכשאדם זוכה לכבש עצמו, הינו לכבש את כעסו, ויש לו מדת הסבלנות, האדם הזה אוהז במדת הנצחון, והנצחון שלו, לא-כן מי שלא יכול לשלט בעצמו, והוא כעסן גדול ועצבני, וכל דבר קטן מעצבן אותו, וכל דבר מכניס אותו בלחצים ובעצבים, זה האדם מלא בשלונות ומלא אכזבות בחיים; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לשלט על עצמך, ואף פעם אל תבוא לידי כעס וקפידות, ותחדיר בעצמך את אמתת מציאותו יתברך, ותדע שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור

הוא, והוא יתברך מתיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי גלוי האין סוף ברוך הוא, ועל-כן למה אתה צריך להיות בכעס, באשר לא בחנם אמרו חכמינו הקדושים: 'כל הפועס כאלו עובד עבודה זרה', כי בו פרגע שאדם פועס, הוא מגרש את שכינת עזו יתברך ממנו, ועל-כן אם אתה רוצה לנצח את עצמך, תכבש את כעסך, ואז ויקא תתיה בעולם הזה כדגמת העולם הבא, ועולמך תראה בחייה; אשרי מי שבא אל גלוי אלקות כזה, שיכול לכבש את עצמו, ויש לו סבלנות לכל בר ישראל, והוא תמיד חי את החיים שלו, והוא לא מבלבל את עצמו מאחרים, שדיקא על-ידי-זה מצליח דרכו בזה ובבא לנצח נצחים.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!